

عنوان مقاله:

تاب آوری بیمارستان ها در دوران کرونا

محل انتشار:

فصلنامه ایده، دوره 5، شماره 11 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

زهرة درودی - دکتری شیمی تجزیه، استادیار، گروه آموزشی شیمی، دانشکده علوم پایه، واحد یادگار امام خمینی (ره) شهر ری، دانشگاه آزاد اسلامی تهران

منصور نجفی مطیعی - کارشناس ارشد معماری، دفتر تدوین مقررات ملی ساختمان، مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی تهران

خلاصه مقاله:

ساختمان های پراهمیت و حساس از قبیل بیمارستان ها، که به عنوان یکی از زیرساخت های حیاتی شهرها محسوب شده، همواره نیاز به مقاومت و ایمنی بالا در برابر انواع سوانح و تهدیدات را دارند و نقص و فقدان عملکرد آن به خصوص در زمان بحران ها، بر دیگر کاربری های شهری نیز بی تاثیر نخواهد بود و در صورت آسیب یا تخریب آن، بدون شک بر سلامتی، ایمنی و حتی اقتصاد جوامع، تاثیر جدی خواهد گذاشت. بیمارستان ها، به دلیل دارا بودن ترکیب پیچید های از تجهیزات تشخیصی و درمانی، سیستم ها و تاسیسات اختصاصی، استفاده از مواد خطرناک و نیز حضور بیمارانی که در شرایط مختلف سلامت جسمی و روحی قرار دارند، بیشتر از سایر دستگاه های خدمت رسان به جامعه، در برابر فاجعه ها آسیب پذیرند و ناتوانی آن ها در ارائه خدمات به موقع، می تواند نتایج جبران ناپذیری به همراه داشته باشد. تاب آوری بیمارستان، شامل توانایی مقاومت، جذب و پاسخگویی در برابر شوک حاصل از فاجعه است. بیمارستان باید در زمان فاجعه عملکردهای اساسی خود را حفظ کرده و بتواند در زمانی کوتاه به حالت قبل و حتی کارآمدتر از حالت اولیه برگردانده شود. در این مطالعه به ضرورت ایمنی بیمارستان در مقابل حوادث، مقررات ساختمانی الزامی و افزایش آتش سوزی در دوران کرونا، پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، زیرساخت شهری، کووید- ۱۹، کرونا، مقررات ساختمانی، آتش سوزی، بیمارستان، اکسیژن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1500378>

